

V roce 1988 jsem, ač pamětník, houby věděl o tom, co nebo kdo je Havel. Pak se objevilo několik článků v Rudém právu o zaprodancích, které měly Havla a spol. „odhalit a demaskovat“. A já v té chvíli v kabinetě prohlásil za souhlasu kolegy, že mám takový dojem, že Rudé právo udělalo někomu „prezidentskou kampaň“. V tu chvíli to byla nebetyčná „blbost“, jen takové plácnutí nad zjevně prolhaným Rudým právem, v němž jsme se ovšem většinou naučili „číst mezi řádky“. A bác ho! – rok a kousek nato se pan Havel stal prezidentem. Řvali jsme v kabinetě smíchy, že bychom místo kantořiny měli provozovat věštírnu. Proč to píšou? Protože „Historie je učitelkou života“ a současní demo-politici u této paní učitelky propadli ze všech předmětů. Oni si opravdu, stejně jako tehdy komunisté, myslí, že mají absolutní a jedinou pravdu, a nic konkrétního nenabízejí, jen nálepkují obávané konkurenty. A pan premiér Babiš i celé nové hnutí Trikolóra mohou být v pohodě. Demo-politici i Milión chviliek, kteří nic konstruktivního nenabízejí, dělají pro Ano i Trikolóru bezplatnou volební a možná i prezidentskou kampaň.

Ono je to ale asi všude stejné. Čím více se na někoho nadává, tím větší je následné překvapení, když voliči opravdu promluví (a nikoliv v průzkumech, ale u voleb). A panem Kalouskem zprivatizovaná ČT vždycky stojí na špatné straně, ač by neměla stát na žádné. Příkladem je habaděj: Vojenský puč proti panu Erdoganovi skončil během noci, kdy vyhlásil zákaz vycházení. Pan Erdogan vyzval Turky, aby vyšli do ulic. A za den-dva bylo „vymalováno“ – bylo to sice nevyhlášené, ale přesto referendum par excellence. Turečtí občané mu dokonce odhlasovali změny ústavy (ač on sám měl obavy, jak to dopadne, protože to hlasování bylo demokratické). Také prezidentského kandidáta (nejen) ČT pana Donalda Trumpa dehonestovala nejrůznějším způsobem, stejně tak jako američtí „demokraté“. Všem navzdory volby vyhrál, ke vzteku mnohých své volební sliby plní a jeho popularita neklesá o moc více, než je u funkce amerického prezidenta obvyklé. Pan Putin svým Rusům dobře rozumí. Tzv. demokratické oligarchy zbavil politického vlivu i nemalé části nakradeného majetku. A tak si v popularitě u Rusů vede nadmíru dobře a váleční štváči hlavně v Česku to nemohou skousnout. Zatímco u nás komunisté nedokázali za 40 let bezmezného panování zajistit dostatek zboží denní potřeby, Číňané vcelku v tichosti a bez vyhrožování zaplavili tímto zbožím celý svět, postavili neskutečně moderní stát i armádu a mohou se jen šklebit povykování pražských konšelů, neschopných zajistit srovnatelnou modernizaci města. Kdy už čeští demo-politici pochopí, že občanu jsou bláboly o „evropských hodnotách“ a bla-bla-kecy o demokracii a lidských právech (platících hlavně pro zločince a regály či jiné pochybné menšiny) jsou tzv. u „pr....“ – občan chce mít především práci, teplo, jídlo, střechu nad hlavou a jako dobrý bonus nějakou perspektivu alespoň trochu lepší budoucnosti. A rozhodně nestojí o to krmit politické parazity a přivandrovalce z džungle.